

EMMY BERGSMA

‘EERDERE KUNST IS EEN COMFORTABELE BASIS’

In verband met de expositie Ware Aard plaatsen we een aantal interviews met deelnemende kunstenaars op de website. We spreken ze onder meer over wat hun werk bijzonder of zelfs uniek maakt, en aan welke kunstenaars ze zich verwant of schatplichtig voelen. De eer is aan Emmy Bergsma voor het eerste interview.

Emmy Bergsma vertelt: ‘Mijn werk heeft een eigen signatuur en handschrift. Mijn thema’s hebben altijd een persoonlijke ondertoon. Aan de manier waarop ik mijn tekenmateriaal gebruik en de thema’s die ik kies, herken je mijn werk. Ik heb op dit moment een uitgesproken voorkeur om te werken met vele soorten zwart. En ik zet naast conventionele tekenmaterialen ook veelvuldig gum, uitgesneden vormen en collages in om het werk zowel meer complexiteit als eenvoud te geven. Ik kies voor serieuze thema’s, maar gebruik lichtere ingrediënten zoals poëzie, zelfspot en beweging om ze draaglijk te maken.’

Bergsma ziet de kunst die eerder gemaakt is als een comfortabele basis waar ze op terug kan vallen en uit kan putten. ‘Met name van Pablo Picasso, Vivienne Westwood, Giotto, Fra Angelico, Robert Frank en Francis Bacon heb ik geleerd. Zij zijn allemaal kunstenaars die in tijden van verandering en omslag, voor zichzelf een nieuwe eigengereide richting kozen. Ik bewonder hen om hun grote beeldende kwaliteiten en hun talent om vernieuwende, betekenisvolle en verrassende wendingen toe te laten in hun werk.’

Is het moeilijk om als kunstenaar op te vallen? Bergsma: ‘Het is voor mij het belangrijkste is om me niet af te laten leiden door de modes, trouw te blijven aan mezelf en nieuwsgierig te blijven.’ Dat ze haar eigen koers bepaalt is niet alleen zichtbaar in hoe ze omgaat met haar tekenwerk. Ze staat ook open voor verbindingen met andere kunstenaars, tussen verschillende disciplines en voor publieksparticipatie.

Een recent voorbeeld: ‘Voor het PastPresent-PerformFestival in Münsterland (Duitsland) ontwikkelde ik de tekenperformance Plantmaps 3.0. In Ahlen ging ik een dag lang met zwarte tekenpanelen door de stad. Ik zocht in het stadsonkruid naar overeenkomsten met menselijk gedrag. De gevonden associaties maakte ik zichtbaar in een tekening, gemaakt met witte inkt. Met het nieuwsgierige publiek dat toekeek wat ik aan het doen was, ging ik in gesprek en vroeg naar situaties uit hun eigen leven, die vergelijkbaar waren met wat ik getekend had. Daarop kwamen, vaak ontroerende, verhalen los. Hun verhalen kwamen op houten plankjes naast mijn tekening te hangen. Na zo’n ontmoeting lieten we vervolgens onze tekeningen en verhalen bij de planten achter. Als stille getuigen van de ontmoetingen die daar hadden plaats gevonden. Ik ging weer verder, op zoek naar weer nieuwe planten, associaties en verhalen.’

Emmy Bergsma

